

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 7T/156/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8410010345
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8410010345.31

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.septembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Lucii Bašistovej, prísediacich JUDr. Dušana Modranského a Ing. Viktora Lipčáka v trestnej veci obžalovaného W. I. pre obzvlášť závažný zločin výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona a iné, takto

rozhodol:

Obžalovaný
W. I. nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom Q. Č.. XXXX/X, L.,

uznáva sa za vinného, že

1/ dňa 17.3.2010 okolo 22.10 hod. pri autobusovej zastávke, nachádzajúcej sa pri Evanjelickom kostole na ul. T. v L., po predchádzajúcej vzájomnej dohode, odsúdený C. M. odpútal rozprávaním a zabávaním pozornosť poškodeného G. H., čo využil obžalovaný W. I., ktorý mu z vrečka bundy vytiahol mobilný telefón zn. Nokia 3720c, cez ktorý si následne obaja dobili kredity svojich mobilných telefónov, čím takto svojím konaním spôsobili poškodenému G. H. celkovú škodu vo výške 177,-€,

2/ dňa 17.03.2010 okolo 22.20 hod. pri autobusovej zastávke, nachádzajúcej sa pri Evanjelickom kostole na ul. T. v L., odsúdený C. M., po predchádzajúci slovných výmenách, začal fyzicky napádať poškodeného C. I., toho zvalil na zem, kde ho pridržel, čo využil W. I., ktorý mu z vrečka nohavíc vytiahol peňaženku, z ktorej vybral finančnú hotovosť 50,-€, po výzvach poškodeného, aby mu peňaženku vrátil, túto mu hodil k nohám, následne obvinený W. I. a odsúdený C. M. odišli preč v smere do centra mesta, kde si peniaze rozdelili a použili pre vlastnú potrebu, čím svojím konaním spôsobili poškodenému C. I. celkovú škodu vo výške 50,-€,

3/ od presne nezisteného dňa koncom mesiaca február 2011 do 11.3.2011 bez oprávnenia si postupne od W. T., nar. 22.11.1976, v prevádzke rýchleho občerstvenia Fast Food K. v L. na ul. N.. K. XXX/XX zadovážil najmenej 7 gramov rastlinnej sušiny, vysušený vrcholok konope (Cannabis) s obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) 10,2% účinnej látky rastliny konope, z ktorej by bolo možné vyrobiť najmenej 21 obvykle jednorazových dávok drogy, ktorá je omamnou látkou v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny omamných látok, a túto neoprávnene do 11.3.2011 držal za účelom vlastnej potreby a za účelom jej ďalšej distribúcie, z ktorej časť skonzumoval, časť predal, poskytol ako aj ponúkal v prevádzke rýchleho občerstvenia Fast Food K. v L. na ul. N.. K. XXX/XX a inde v L. najmenej týmto osobám a to R. L., nar. XX.X.XXXX, L. R., nar. X.X.XXXX, G. M., nar. X.X.XXXX, N. I., nar. X.X.XXXX, C. B., nar. XX.X.XXXX, v presne nezistených množstvách,

t e d a

v bode 1 rozsudku

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe,

v bode 2 rozsudku
spoločným konaním proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

v bode 3 rozsudku
neoprávnene predal, zadovážil a neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

v bode 1 rozsudku
prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019 formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona

v bode 2 rozsudku
zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona,

v bode 3 rozsudku
obzvlášť závažný zločin výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno k/ Trestného zákona, § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (piatich) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje
na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému ochranný dohľad na 1 /jeden/ rok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na tunajší súd dňa 13.10.2010 obžalobu sp. zn. Pv 337/10 - 13 zo dňa 7. 10. 2010 na obvineného W. I. a C. M., pre skutky právne kvalifikované v bode 1/ obžaloby ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákon a v bode 2/ obžaloby ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona. Predmetná trestná vec napadla do senátu JUDr. Richarda Bureša

Na hlavnom pojednávaní dňa 16.1.2012 súd vylúčil vec obžalovaného C.Á. M. na samostatné konanie, vec bola ďalej vedená pod sp. zn. 1T 10/2012, kedy bol rozsudkom zo dňa 8.10.2010 uznaný vinným z obidvoch skutkov, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom v trvaní 4 rokov v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6To/4/2013-116.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na tunajší súd dňa 28.12.2011 obžalobu na obvineného W. I., pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, odsek 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného

zákona. Predmetná trestná vec napadal do senátu JUDr. Richarda Bureša a bola vedená pod sp. zn. 1T 218/2011.

Uznesením Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 7T 156/2010 zo dňa 20.6.2012 súd podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku spojil na spoločné prejednanie a rozhodnutie vec Okresného súdu Kežmarok vedenú pod sp. zn. 7T 156/10 s vecou Okresného súdu Kežmarok vedenou pod sp. zn. 1T 218/2011, vec je naďalej vedená pod sp. zn. 7T 156/2010.

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 156/2010 zo dňa 22.12.2016 súd uznal obžalovaného W. I. za vinného v bode 1/ a 2/ obžaloby z pokračujúceho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a v bode 3/ obžaloby z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5(piatich) rokov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň súd poškodených G. H. a C. I. odkázal s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 17.5.2017, sp. zn. 2To 14/2017-493 zrušil rozsudok Okresného súdu Kežmarok a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Na základe opatrenia predsedníčky tunajšieho súdu bola daná trestná vec prerozdelená z dôvodov tam uvedených a náhodným výberom dňa 10.1.2017 pridelená do senátu JUDr. Lucie Bašistovej.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie vo vzťahu ku všetkým skutkom kladeným obžalovanému za vinu a to výsluchom obžalovaného W. I., svedkov poškodených, svedkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a vykonal dokazovanie v intenciách uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2To 14/2017-493 a ustálil skutkový stav tak, ako to uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný W. I. na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k obzvlášť závažnému zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmen c/ Trestného zákona v zmysle § 257 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný. Obžalovaný ku skutku v bode 1/ a 2/ obžaloby vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku neurobil a vo svojej výpovedi uviedol, že netrvá na výpovediach z prípravného konania, pretože mal v tom čase psychické a fyzické problémy, nebol schopný výpovede. Ku skutkom v bode 1/a 2/rozsudku uviedol, že na presný dátum a čas si nepamätá, v tom čase sa nachádzal v meste L. spolu s bývalým kamarátom M.. Prechádzali cez mesto, na lavičke na autobusovej zastávke videli sedieť im neznámeho muža. Dnes vie, že sa volá I.. Cestou k nemu sa s M. dohodli, že mu niečo vezmú. Pristúpili k nemu, začali sa s ním rozprávať, ten pán bol pod vplyvom alkoholu a počas rozhovoru mu z vrecka vytiahol mobilný telefón. Počas rozhovoru k ním pristúpil neznámy pán, dnes vie, že sa volá H.. Išiel do obchodu kúpiť víno, a keď sa vrátil, videl konflikt medzi M. a H.. Videl ako sa s ním M. bije, vtedy prišiel k H. a vytiahol mu zo zadného vrecka peňaženku, z ktorej vybral 50,- eur a peňaženku odhodil. Medzi ním a M. neprebehla žiadna dohoda, že pána H. okradnú. Finančnú hotovosť 50,- eur si rozdelil s M.. Škodu uhradil, teda jeho časť, doklad o úhrade nemá, vrátil aj mobilný telefón, vedia to potvrdiť poškodení. Svoje konanie ľutuje.

Vzhľadom na rozpory vo výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní súd tento rozpor odstránil postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku, kedy obžalovaný zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania, kedy uviedol, že s kamarátom M. boli v meste Kežmarok, na autobusovej zastávke sedel jeden muž, ktorý javil známky opitosti. S M. sa dohodli, že ak sa bude dať, tak ho okradnú a za peniaze si vypijú. Volal sa H.. Medzitým prišiel jeho kamarát I.. Všimol si, že z vrecka bundy Vidu trčí telefón, a tak ho zobral, čo si nevšimol ani pán H. ani pán I.. Išiel kúpiť víno, a keď sa vrátil k lavičke, videl ako sa M. háda s I.. Keď bol I. na zemi, vytiahol mu z vrecka koženú peňaženku, z ktorej vytiahol 50,- eur. I. začal kričať, aby mu vrátil peňaženku, hodil ju k jeho nohám a odišiel.

Obžalovaný ku skutku v bode 3/rozsudku uviedol, že netrvá na výpovedi z prípravného konania, z dôvodu zlého zdravotného stavu. Uviedol, že asi v roku 2011 bol dlhodobo nezamestnaný, bol drogovovo závislý, užíval raz až dvakrát do týždňa pervitín a marihuanu. Našiel si brigádu vo Fastfoode u T., už vtedy počul, že u toho pána sa dá zohnať marihuana. Pýtal si od neho marihuanu, ale najskôr mu povedal, že mu nevie nič zadovážiť, ale asi po týždni za ním prišiel s jedným jointom, s jednou cigaretou, že ju spoločne vyfajčia. W. T. mu asi štyrikrát dal marihuanu, bol to necelý 1 gram. Nikdy marihuanu nenúkal iným osobám. Marihuanu si zadovážoval aj od neznámych ľudí. Vyfajčil ju v práci, taktiež fajčil aj s N. I., L. R. K. G. M., ktorí ale mali vlastné cigarety.

V prípravnom konaní bol obžalovaný ku skutku v bode 3/rozsudku vypočutý dvakrát, pri prvotnej výpovedi dňa 14.04.2011 sa ku skutku priznal. Krabička cigariet s obsahom igelitového sáčku s rastlinnou sušinou, kde išlo o marihuanu, bola jeho a keď dňa 11.03.2011 vtrhli policajti do Fast foodu K., tak sa zľakol a krabičku odhodil. Krabičku dostal dva dni predtým od T.. Pervitín užíval od januára do mája roku 2010, mal ho od neznámych ľudí, predávali mu ho v poskladom papieriku. V roku 2009 užíval aj marihuanu buď každý deň alebo raz za týždeň, podľa toho ako mal peniaze. Koncom januára 2011 začal pracovať vo Fastfoode u T.. Od neho si pýtal marihuanu, ktorú sám spotreboval alebo ju aj predal. Raz za týždeň niekedy aj dvakrát alebo trikrát mu dal 1 igelitový sáčok s obsahom 1 gramu. Predával ju N. I.Ö. 0,3 gramu za 5,- eur, L. R. asi 0,4 gramu za 7,- eur a G. M. 0,5 gramu za 5,- eur. Pri výpovedi dňa 05.10.2011 uviedol, že niekedy v marci alebo v apríli roku 2011 sa ho pýtal L. N., či mu vie pozháňať nejakú marihuanu, pričom mu priniesol 3 sáčky, t. j. asi 3 gramy marihuany, ktorú spolu vyfajčili. F. T. predal iba raz, 1 sáčok marihuany, t. j. 0,8 gramu za 10,- eur asi v marci 2011. C. B. nič nepredal, možno mu dvakrát ponúkol cigaretu niekedy na prelome mesiacov február a marec 2011 a R. L. predal 1 sáčok marihuany, asi 1 gram za 10,- eur.

Vzhľadom na rozpory vo výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní súd tento rozpor odstránil postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku, kedy obžalovaný zotrval na svojej výpovedi z hlavného pojednávania, keďže v čase výpovede v prípravnom konaní bol pod vplyvom drog, bol drogovovo závislý a pri prvom výsluhu už bola zápisnica napísaná a pod nátlakom policajta ju podpísal.

Svedok poškodený C. I. vypočutý na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 1/ a 2/ rozsudku uviedol, že trvá na výpovedi z prípravného konania a vypovedal, že už presne si nepamätá, bolo to zhruba pred 10 rokmi, spomína si, že sa nachádzal na autobusovej zastávke pri červenom kostole v L. v nočných hodinách, kedy čakal na posledný autobus, ktorý mal prísť o 22.30 hod. Bol tam s ním G. H., pamätá si, že k nim pristúpil obžalovaný W. I. spolu s C. M., začali sa spolu rozprávať a potom nevie, tuší G. šiel kúpiť víno. Dostal sa do potýčky s C. M. s tým, že on ho pozná a že mu dlhuje peniaze, povedal mu, že ho vidí prvýkrát, že mu nič nedlhuje, potom pocítil úder do hrudníka, kopanec, nevie, kto ho kopol spadol na zem, jeden z nich ho priľahol, ale nevie, ktorý to bol a druhý mu vytiahol zo zadného vrečka nohavíc peňaženku, z ktorej vytiahol 50,-eur, peniaze mu zobrali a peňaženku hodili späť. Osoby W. I. K. C. M. dovtedy nepoznal.

V prípravnom konaní svedok poškodený uviedol, že dňa 17.03.2010 bol s kamarátom G.K. H. na autobusovej zastávke pri Červenom kostole, kde k nim pristúpili obžalovaný s kamarátom M.. Obžalovaný šiel do obchodu kúpiť víno a medzitým mu M. povedal, že mu dlhuje 10,- eur, on mu na to povedal, že ho nepozná a nič mu nedlhuje. Potom ho fyzicky napadol, zvalil ho na zem, a tom k nemu priskočil obžalovaný a vytiahol mu z vrečka peňaženku. Kričal naňho, aby mu ju vrátil, on mu ju hodil. Keď ju otvoril, všimol si, že mu chýba 50,- eur. Kričal, aby po vrátil peniaze, ale obžalovaný utekal preč. Na druhý deň mu zavolať G. H., že mu ukradli mobilný telefón a dohodli sa, že podajú trestné oznámenie.

Vzhľadom na rozpory vo výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní ohľadom toho, kto mal ísť kúpiť víno a kto bol na mieste, keď bol fyzicky napadnutý, súd tento rozpor odstránil postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, kedy svedok poškodený uviedol, že v tom čase mal vypité, nepamätá si, kto išiel kúpiť víno, pamätá si, že G. H. na nich kričal, aby mu dali pokoj. Kto mu hodil peňaženku naspäť, uviesť nevie.

Svedok poškodený G. H. vypočutý na hlavnom pojednávaní zotrval na výpovedi z prípravného konania a ku skutku v bode 1/ a 2/ obžaloby uviedol, že v čase incidentu sa nachádzal pri nákupnom centre Bažant v autobusovej búde, kedy prišiel jeho kamarát C. I., bol tam prítomný aj obžalovaný aj s jednou osobou meno nevie. Už nevie, čo sa tam stalo, nespomína si na detaily, už to bolo dávno, pamätá si,

že napadli jeho kamaráta I., ležal na zemi a ukradli mu peniaze z peňaženky a jemu ukradli mobilný telefón, kto už nevie.

V prípravnom konaní bol svedok poškodený vypočutý dvakrát, pri prvotnej výpovedi dňa 31.05.2010 uviedol, že dňa 17.03.2010 okolo 22.00 hod. bol s kamarátom I. na autobusovej zastávke pri Červenom kostole, kde sedeli na lavičke. Asi okolo 22.20 hod. k nemu prišli dvaja mladí muži. Jedného z nich poznal, bol to M., ktorého poznal z práce, keďže predtým pracoval tam, kde on, a to v tatranskej mliekarni. Mal telefonát a po skončení telefonátu, si telefón dal do ľavého vrečka bundy. Po chvíli prišiel jeho kamarát I.. Jemu vtedy neznámy muž, teraz vie, že sa volá I., išiel kúpiť víno. Potom došlo k hádke medzi M. a I., pričom ho M. zvalil najskôr na lavicu a potom na zem. Keď to videl Galuš, snažil sa mu pomôcť. Všimol si, že pri tom vytiahol z I. vrečka peňaženku, potom obžalovaný odišiel za búdku a keď na neho kričal I., aby mu peňaženku vrátil, tak mu ju hodil a odišiel. Potom I. začal kričať, aby mu obžalovaný vrátil peniaze, a to 50,- eur, ktoré mu ukradli z peňaženky. Na druhý deň, dňa 18.03.2010 okolo 09.30 hod. si všimol, že nemá mobilný telefón, a tak si to dal do súvisi s obžalovaným a M., keďže s nikým iným do rána nebol. Krádežou mu bola spôsobená škody vo výške 129,- eur a dobitím kreditu škoda vo výške 48,- eur. Dňa 11.06.2010 pri výsluchu uviedol, že mu bol vrátený mobilný telefón, ktorý je funkčný, je v dobrom stave, ale nie je v ňom SIM karta a pamäťová karta.

Vzhľadom na rozpory vo výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, súd tento rozpor odstránil postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, kedy svedok poškodený uviedol, že trvá na výpovedi z prípravného konania.

Svedok C.. O. Ž., v tom čase Policajt OR PZ, odbor kriminálnej polície, OKP Kežmarok, vypočutý na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 3/ obžaloby uviedol, že na výsluch obžalovaného, svedkov R., L.L., I. K. T. si vzhľadom na dlhší časový odstup nepamätá. Štandardne však výsluch prebieha tak, že sa zistí totožnosť vypočúvanej osoby, zákonne sa poučí, opíše skutok, prípadne sa položia otázky. Po výsluchu sa osobe predloží zápisnica, aby si ju osoba prečítala, prípadne sa zápisnica prečíta a dá sa možnosť, aby sa k zápisnici vyjadrila, či súhlasí s obsahom. Ďalej uviedol, že ak osoba javí známky požitia návykovej látky, výsluch sa nekoná. Čo sa týka výsluchu obžalovaného a svedkov, zjavné známky požitia návykovej látky nejavili, inak by výsluch nebol vykonaný. To, či obžalovaný pri výsluchu uviedol, že má poruchy počítania, čítania a sluchu, uviesť nevie, ale keďže to v zápisnici z výsluchu nie je, tak to neuviedol. Na obžalovaného nebol vyvíjaný žiadny nátlak .

Svedkyňa R. L. vypočutá na hlavnom pojednávaní uviedla, že netrvá na výpovedi z prípravného konania, nie je pravda, čo tam uviedla, k výsluchu bola dotlačená policajtom. Od obžalovaného si nekúpila 2 gramy marihuany, mala síce u seba maličké množstvo marihuany, ale asi jej ju niekto dal. V prípravnom konaní uviedla, že prvýkrát si kúpila marihuanu v podniku K. na jeseň v roku 2010 od W. T., a to dva sáčky po jednom grame spolu za 20,- eur a potom ešte raz jeden gram marihuany v zime 2010. Jeden gram marihuany za 10,- eur si kúpila aj od W. I., ktorý pracoval u W., nakoľko vedela, že aj on je užívateľom marihuany, bolo to niekedy začiatkom marca 2011, tento sáčok jej predal obžalovaný vo fastfoode K. v L., kde v tom čase pracoval.

Vzhľadom na rozpory vo výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, súd tento rozpor odstránil postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, kedy svedkyňa uviedla, že od obžalovaného si žiadnu marihuanu nekupovala, možno si ju kupovala od W. T., ale to si už nepamätá.

Svedok C. W., rod. B. vypočutý na hlavnom pojednávaní uviedol, že trvá na výpovedi z prípravného konania a ku skutku v bode 3/ obžaloby uviedol, že obžalovaného poznal z videnia, vedel, že pracuje v podniku K. v L., kde s ním vyfajčil marihuanu, raz si potiahol.

Svedok v prípravnom konaní uviedol, že od obžalovaného si nekúpil žiadnu marihuanu, na prelome mesiaca február a marec 2011 mu ju ponúkol, tak ju vyfajčili. Od obžalovaného vedel, že W.Y. T. predáva marihuanu, a tak keď bol raz vo Fastfoode sa s ním zoznámil a kúpil si od neho 1 sáčok marihuany.

Vzhľadom na rozpory vo výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, súd tento rozpor odstránil postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, kedy svedok uviedol, že trvá na výpovedi z hlavného pojednávania, v prípravnom konaní bol naňho vyvíjaný nátlak zo strany policajta, ktorého meno uviesť nevie.

Svedok B. D. Z., vyšetrovateľ OR KP, OKP L., vypočutý na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 3/ obžaloby uviedol, že vzhľadom na odstup času si už presne nepamätá na konkrétny priebeh výsluchu obžalovaného. Pokiaľ by obžalovaný pred výsluchom uviedol, že ho nie je schopný, postupoval by v zmysle Trestného poriadku. Obžalovaný bol poučený, boli splnené všetky podmienky na uskutočnenie výsluchu, na bližšie podrobnosti si nepamätá.

Svedok D. I. vypočutý na hlavnom pojednávaní uviedol, že trvá na výpovedi z prípravného konania a ku skutku v bode 3/ obžaloby uviedol, že obžalovaného pozná, poznal ho aj keď pracoval vo Fastfoode, ktorý navštevoval. V období mesiacov február a marec 2011 bol užívateľom omamných látok, ktoré však nemal od obžalovaného, taktiež nemá vedomosť, žeby obžalovaný niekomu omamné látky predával. Čo sa týka jeho výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že počas neho nebol pod vplyvom návykovej látky a bol v dobrom psychickom stave.

V prípravnom konaní svedok uviedol, že za obdobie od leta 2010 do 11.03.2011 si vo Fastfoode K. W. T. kupoval marihuanu, pracoval tam aj obžalovaný, ktorý mu začiatkom marca 2011 na prevádzke ponúkol marihuanu, či nechce od neho kúpiť, čo on odmietol. To, či ju ponúkal aj iným osobám, uviesť nevie. Od obžalovaného ani od G. G., ktorý tam tiež pracoval si žiadnu marihuanu nekupoval a G. mu ani žiadnu neponúkal, tak ako obžalovaný.

Vzhľadom na rozpory vo výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, súd tento rozpor odstránil postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, kedy svedok uviedol, že trvá na výpovedi z prípravného konania a zmenu výpovede odôvodnil dlhším časovým odstupom.

Svedok N. I., brat obžalovaného, vypočutý na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 3/ rozsudku uviedol, že v roku 2011 žil v Írsku. Vrátil sa domov koncom daného roka. S bratom bol v kontakte, vedel, že má problémy s marihuanou, že ju užíva, avšak nemal vedomosť o tom, že by túto drogu distribuoval ďalej, a aby sa za týmto účelom kontaktoval s tam uvedenými osobami. U brata sa prejavili isté poruchy, ako napr. dysleksiou, poruchami v chápaní istých súvislostí, čo v podstate bolo dôsledkom jeho psychického stavu, čo súviselo s tým, že nebol vychovávaný rodičmi.

Svedok W. T. vypočutý na hlavnom pojednávaní zotrval na výpovedi z prípravného konania a ku skutku v 3/rozsudku uviedol, že v roku 2010 a 2011 bol u neho obžalovaný zamestnaný vo fast foode K., v ktorej bol prevádzkovateľom a obžalovaný robil donáškovú službu. Obžalovanému občas daroval omamnú látku, ktorú spolu vyfajčili.

V prípravnom konaní svedok uviedol, že koncom januára 2011 začal u neho v prevádzke pracovať W. I., ktorému raz až dvakrát do mesiaca dával 1 vrecko marihuany, v ktorom bol 1 gram, a mal to pre vlastnú potrebu. Nepredával mu ju, ale poskytoval na jeho žiadosť, namiesto zárobku. Svedok drogu o hmotnosti 350 gramov kúpil z Česka v polovici mesiaca február 2011. Nemá vedomosť o tom, že by W. I. takto poskytovanú marihuanu ďalej predával, ak by mu z nej chýbalo, asi by na to neprišiel. Svedok ju mal vlastne tiež pre svoju potrebu, po robote si zapálili.

Svedok C. M. a L. N. vypočutí na hlavnom pojednávaní využili svoje zákonné právo a odmietli vypovedať.

Svedok N. I. vypočutý na hlavnom pojednávaní zotrval na výpovedi z prípravného konania a uviedol, že obžalovaný je jeho kamarát, chodili spolu vonku. O tom, že predáva marihuanu nevedel, dozvedel sa to náhodne. Obžalovaný mu jedenkrát predal 1 gram marihuany vo Fastfoode. To, či marihuanu predával aj iným osobám uviesť nevie.

V prípravnom konaní svedok uviedol, že obžalovaného pozná, dozvedel sa, že pracuje vo Fast foode K., kde predáva marihuanu. Niekedy v marci 2011 si od neho kúpil 1 sáčok marihuany za 10,- eur. Viac si od neho nič nekúpil, odišiel pracovať do Anglicka.

Vzhľadom na rozpory vo výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, súd tento rozpor odstránil postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, kedy svedok uviedol, že trvá na výpovedi z prípravného konania.

Svedok G. M. vypočutý na hlavnom pojednávaní uviedol, že, trvá na výpovedi z prípravného konania a ku skutku v bode 3/ obžaloby uviedol, že od obžalovaného jedenkrát kúpil 1 gram marihuany, odkiaľ ju mal obžalovaný nevie.

V prípravnom konaní svedok uviedol, že od obžalovaného asi dvakrát kúpil marihuanu, keďže vedel, že on vie, kde ju zohnať a dodať, kde v oboch prípadoch išlo o 1 gram po 10,- eur, prvýkrát to bolo koncom januára alebo začiatkom februára 2011 a druhýkrát v marci 2011. Obžalovanému zavolať, dohodli si miesto stretnutia, on tam prišiel a doniesol mu marihuanu. Od ľudí počul, že marihuanu má obžalovaný od W. T., ktorý prevádzkoval Fastfood, ale od neho si nikdy nič nekupoval.

Vzhľadom na rozpory vo výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, súd tento rozpor odstránil postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, kedy svedok uviedol, že trvá na výpovedi z prípravného konania zmenu výpovede odôvodnil dlhším časovým odstupom.

Svedkyňa L. R. vypočutá na hlavnom pojednávaní uviedla, že netrvá na výpovedi z prípravného konania a ku skutku v bode 3/ obžaloby uviedla, že pri prvej výpovedi v prípravnom konaní bola donútená k tomu ako má vypovedať, nútil ju policajt, ktorý sa jej vyhrážal, že jej urobí problémy. Zápisnicu s jej výpoveďou si sám napísal a po 7 hodinách jej ju dal podpísať a mohla odísť. Obžalovaného pozná, spolu fajčili marihuanu, ale nikdy jej ju nepredával, každý mal svoju vlastnú cigaretu. Do podniku, v ktorom pracoval obžalovaný si chodievala len po desiatu.

V prípravnom konaní svedkyňa uviedla, že od ľudí vedela, že vo Fastfoode K. sa dá kúpiť marihuana. V danom Fastfoode si dňa 10.03.2011 kúpila od obžalovaného, ktorého prezývali „Galgan“, jeden igelitový sáčok s marihuanou, kde mal byť 1 gram, za 10,- eur. Kto od obžalovaného ešte kupoval marihuanu uviesť nevie.

Vzhľadom na rozpory vo výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, súd tento rozpor odstránil postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, kedy svedkyňa uviedla, že trvá na výpovedi z hlavného pojednávania, výpoveď z prípravného konania nie je jej, je tam síce jej podpis, ale k podpísaniu zápisnice bola donútená policajtom.

So súhlasom prokurátora, obžalovaného a obhajcu súd postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku prečítal znalecký posudok vypracovaný z odvetvia kriminalistická toxikológia. Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru v Košiciach zistil, že predmety zaistené pri prehliadke obsahovali stopy THC - účinnej látky rastliny konope. Predmet č. 16-PE sáčok obsahoval zelenú rastlinnú sušinu-vrcholky rastliny konope sate o celkovej hmotnosti 0,48 g s obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky konope 10,2 percenta. Z uvedeného množstva by bolo možné pripraviť od 2 do 5 obvykle jednorazových dávok drogy. Zaistený vecný dôkaz plastové vedro modrej farby obsahoval zelenú rastlinnú sušinu - vrcholky rastliny konope o celkovej hmotnosti 119,25 g s obsahom THC účinnej látky konope 12,5 % z ktorej mal W. T. poskytovať marihuanu W. I.. Rastliny rodu Cannabis sú omamnými látkami a okrem jednej výnimky sú zaradené do I. skupiny omamných látok v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z.

Súd si pripojil aj spisy Okresného súdu Kežmarok, z ktorých je zrejmé, že väčšina osôb vypočúvaných k tomuto skutku v procesnom postavení svedkov, bola právoplatne odsúdená, a to konkrétne L. N. rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 6T 149/2011 pre prečin podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona, C. B. rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 1T 219/2011 pre prečin podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, L. R., za ten istý prečin rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 1T 159/2011, D. I. rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 1T 146/2011 prečin podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona, G. M. rozsudkom Okresného súdu Kežmarok pre prečin podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona a W. T. rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 1T 158/2011 pre zločin podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona.

Trestnú činnosť mal súd preukázanú aj ďalšími listinnými dôkazmi a to v rozsahu a spôsobom, ktorý je uvedený v zápisnici o hlavnom pojednávaní.

Súd potom dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne dospel k nasledovným záverom.

a

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku v bode 1/ rozsudku nepoprel, opísal okolnosti, za ktorých odcudzil z vrecka poškodeného G. H. mobilný telefón, a to po predchádzajúcej dohode s odsúdeným M., pričom využili skutočnosť, že poškodený bol pod vplyvom alkoholu a kým ho odsúdený M. zabával, obžalovaný využil nepozornosť poškodeného a z vrecka bundy mu vytiahol telefón, svoje konanie ľutuje, mobilný telefón poškodenému potom vrátil. Poškodenému H. sa obžalovaný ospravedlnil. Z výpovede poškodeného G. H. ku skutku v bode 1/ obžaloby vyplýva, že spolu s C. I. čakali na autobus. Pamätal si už len, že prišiel z nemocnice a potom mu prišla faktúra a tam boli telefónne čísla, kde boli nabité kredity. Telefón mu vrátili policajti. Nevie, za akých okolností mu ten telefón zmizol.

Pokiaľ ide o spáchanie skutku pod bodom 2/ rozsudku v zásade nebolo sporným, že tento skutok spáchal obžalovaný. Obžalovaný uviedol, že keď sa vrátil z obchodu, videl konflikt medzi M. a poškodeným C. I., ako sa bijú, vtedy podišiel k poškodenému a z vrecka nohavíc mu vytiahol peňaženku, odkiaľ vybral sumu 50,- eur. Ku krádeži peňaženky sa priznal, poprel však, že sa s M. vopred dohodli, že I. okradnú.

Súd konštatuje, že spáchanie skutku pod bodom 2/ rozsudku má preukázané zo svedeckých výpovedí poškodených C. I. a G. H., ktorí zhodne opísali okolnosti, za ktorých malo dôjsť ku krádeži peňaženky. Uviedli, že v tom čase sa nachádzali na autobusovej zastávke R. v L., kde k nim prišli obžalovaný W. I. a C. M. a keď W. I. odišiel kúpiť víno, M. napadol poškodeného C.U. I., zvalil ho na zem, kde ho kolenom pridržiaval, vtedy k nemu podišiel obžalovaný W. I. a zo zadného vrecka mu vytiahol peňaženku, s tou ušiel za búdku, potom mu ju hodil k nohám, vtedy zistil, že z nej chýba 50,- eur.

Z výpovede svedkov poškodených ku skutku v bode 2/ rozsudku tak z prípravného konania ako aj hlavného pojednávania je teda zrejmé, obžalovaný spoločne s už odsúdeným C. M. spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci tým spôsobom, že C. M. vyprovokoval hádku a bitku s poškodeným I. a následne, keď bol poškodený na zemi držaný C. M., tak pod zámienkou pomoci prišiel k nemu obžalovaný W. I., ktorý využijúc situáciu vzal zo zadného vrecka nohavíc peňaženku poškodenému I.. Vzhľadom na vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní súd upravil skutkovú vetu rozsudku tak, že vypustil časť skutku a to: „...po predchádzajúcej vzájomnej dohode...“. Súd v rozsudku vykonal len zmenu v skutkovej vete, teda upravil skutok tak, aby zodpovedal dokazovaniu na hlavnom pojednávaní.

Súd nemal dôvod pochybovať o hodnovernosti výpovede týchto svedkov, ich výpovede boli navzájom konzistentné, zhodné v mieste čase a spôsobe spáchania skutku a v celkovom hodnotení vyzneli aj ako logické. Prípadné rozpory v ich výpovediach súd na hlavnom pojednávaní zákonným postupom odstránil, pričom je potrebné uviesť, že tieto sa netýkali podstatných okolností prípadu, ale malých nepodstatných detailov a súd v danom prihladol aj na dobu takmer desiatich rokov od ich výsluchu v prípravnom konaní.

Na základe takto vykonaného dokazovania, keďže jednotlivé dôkazy tvoria logickú sústavu, navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, možno vyvodiť záver, že obžalovaný W. I. svojím konaním tým, že v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona spoločným konaním si prisvojil cudziu vec a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri seba sa dopustil v bode 1/ rozsudku skutku právne kvalifikovaného ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákon, a tým, že spoločným konaním proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci sa v bode 2/ rozsudku dopustil skutku právne kvalifikovanom ako zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona.

Prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019 sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spáchal na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe. Prisvojením veci sa rozumie získanie možnosti trvalej dispozície s vecou, teda vylúčenie doterajšieho vlastníka alebo držiteľa veci z držby, užívania a nakladania s vecou. Páchatel' si prisvojí vec tým, že sa jej zmocní, ak odníme vec z dispozície vlastníka, oprávneného držiteľa alebo faktického držiteľa a ak tak získa možnosť s vecou trvalo nakladať podľa svojej vôle sám alebo s ďalšími osobami (spolupáchatel'ami).

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov. Násilie alebo hrozba bezprostredného násillia v prípade zločinu lúpeže predstavuje prostriedok k zmocneniu sa cudzej veci a musí mu teda predchádzať. Za zmocnenie sa cudzej veci je potrebné považovať také konanie páchatel'a, ktorým si získa možnosť s takouto vecou nakladať s vylúčením toho, kto ju mal doposiaľ vo svojej moci. Násillím sa rozumie použitie fyzickej sily k prekonaniu alebo zamedzeniu kladeného alebo očakávaného odporu. Intenzita vykonaného násillia nie je pri tom podstatná, musí však byť použitá ako prostriedok nátlaku na vôľu napadnutého. Zároveň nie je podmienkou, aby poškodený (napadnutý) kládol nejaký odpor, hlavne keď si je vedomý plnej prevahy útočníka.

Zmocnením sa veci treba rozumieť, ak páchatel' získa možnosť voľne s vecou nakladať, s vylúčením toho, kto ju mal doposiaľ vo svojej moci. O zmocnenie veci nejde len vtedy, ak ju páchatel' nadobudnutému sám odníme, ale i vtedy, ak mu ju napadnutý pod vplyvom násillia alebo hrozby bezprostredného násillia sám vydá. Objektom tohto trestného činu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona je osobná sloboda v zmysle slobody rozhodovania a majetok, ktorého sa páchatel' chce zmocniť. Objektívna stránka spočíva v použití násillia alebo hrozby bezprostredného násillia ako prostriedku na prekonania kladeného alebo očakávaného odporu napadnutej osoby. Násillím sa rozumie použitie fyzickej sily a nie je podmienkou, aby napadnutý kládol odpor. Z hľadiska subjektívnej stránky u obžalovaného ide o úmysel priamy v zmysle § 15 písmeno a/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný chcel spôsobmi uvedenými v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, a to osobnú slobodu v zmysle slobody rozhodovania a majetok, ktorého sa páchatel' chcel zmocniť, osobnej slobody v zmysle slobody pohybu, ako aj vlastnícke právo alebo práva súvisiace s držbou veci a slobodné rozhodovanie človeka.

Pri hodnotení dôkazov významných pre rozhodnutie o vine obžalovaného súd postupoval podľa § 2 ods. 12 Trestného zákona, teda hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich vzájomnom súhrne.

V prípade skutku v bode 2/ rozsudku a jeho právnej kvalifikácie šlo bezpochyby o zločin lúpeže spáchaný formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona. Obžalovaný W. I. na zmocnenie sa veci poškodeného a to peňaženky využil situáciu, keď poškodený v dôsledku jeho napadnutia odsúdeným C. M. ležal na zemi a kým ho tento kolenom pridržoval na zemi a zároveň držal po krk, čím mu bol znemožnený pohyb, resp. účinná obrana. Obžalovaný tak mal jednoduchší prístup k peňaženke poškodeného, ktorý ju mal vo vrecku na zadnej strane nohavíc. Motívom konania obžalovaného bola jednoznačne snaha získať majetkový finančný prospech a tento použiť pre vlastnú potrebu.

Aj napriek skutočnosti, že obžalovaný mal možnosť po príchode na miesto incidentu po tom, ako zbadal, že sa odsúdený M. bje s poškodeným, odsúdeného napomenúť, alebo vyzvať, aby od protiprávneho konania upustil, čím by dal najavo, že došlo k vybočeniu resp. k nepredvídanému chovaniu, ktoré neakceptuje, konal presne naopak a danú situáciu využil vo svoj prospech v snahe zmocniť sa cudzej veci.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám. Spolupáchatel'stvo predpokladá spáchanie trestného činu spoločným konaním a úmysel k tomu smerujúci. O spoločné konanie pôjde vtedy, ak každý zo spolupáchatel'ov naplnil svojim konaním všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, alebo ak každý zo spolupáchatel'ov svojim konaním uskutočnil len niektorý zo znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorá je potom naplnená len súhrnom týchto konaní. Vždy však spolupáchatel'stvo ako spoločné konanie dvoch alebo viacerých osôb musí naplňovať znaky konania popísaného v príslušnej skutkovej podstate daného trestného činu. K naplneniu pojmu spolupáchatel'stvo nie je potrebné, aby sa všetci spolupáchatelia zúčastnili na trestnej činnosti rovnakou mierou. Stačí aj čiastočné prispenie, hoci aj v podriadenej úlohe, keď je vedené rovnakým úmyslom ako činnosť ostatných páchatel'ov, a je tak objektívne aj subjektívne zložkou deja, ktorý vo svojom celku tvorí trestné konanie.

Obžalovanému W. I. kládla obžaloba (bod 3/ rozsudku) za vinu spáchanie zločinu nedovolenej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi

podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona, kto neoprávnene

a/ vyrobí

b/ dovezie, vyvezie, prevezie, alebo dá prepraviť

c/ kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo

d/ prechováva po akúkoľvek dobu,

omamnú látku, psychotropnú látku, jed, alebo prekurzor, alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona odňatím slobody na desať až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v ods. 1

a/ a už bol za taký čin odsúdený

b/ pre osobu, ktorá sa lieči z drogovej závislosti

c/ závažnejším spôsobom konania

d/ na chránenej osobe, alebo

e/ vo väčšom rozsahu.

Závažnejším spôsobom konania sa podľa § 138 písm. j/ Tr. zákona rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách, pričom viacerými osobami sa na účely tohto zákona rozumejú najmenej tri osoby (§127 ods. 12 Tr. zákona).

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku v bode 3/ rozsudku poprel a na svoju obranu uviedol, že marihuanu nikdy nikomu neponúkal a nepredával, v roku 2011 bol drogový závislý, drogu si zadovážoval od neznámych ľudí. Pripustil, že svedkov I., R. a M. pozná, fajčili spolu marihuanu, ale každý mal svoju cigaretu, od koho mali marihuanu nevie.

Súd obrane obžalovaného neuveril, táto bola vyvrátená predovšetkým výpoveďou svedka D. I., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že v tom čase mu marihuanu nikto neponúkal, iba ju spolu fajčili s W. I.. Nikdy si omamnú látku v prevádzke K. nekúpil. Po prečítaní výpovede z prípravného konania, kde vypovedal, že mu W. I. v období od februára až marca 2011 marihuanu ponúkol, či si nedá, vtedy ju spoločne skonsumovali, na tejto zotrval. Z výpovede svedka C. B. na hlavnom pojednávaní

vyplývalo, že raz mu obžalovaný ponúkol marihuanu, vtedy si raz potiahol, po prečítaní výpovede z prípravného konania, kde uviedol, že mu obžalovaný raz alebo dvakrát na prelome mesiaca február marec 2011 ponúkol marihuanu, ponuku prijal a túto spolu vyfajčili, zotrval na výpovedi z hlavného pojednávania. Svedok N. I. uvádzal, že bol na mieste činu, kde W. I. predával drogy, vtedy keď tam bola policajná razia. Drogu požíval, aj si ju kupoval, ale nie v prejednávacom období. Ak ju mal, tak ju konzumoval sám. Nikdy ju nemal od W. I.. Po prečítaní svojej výpovede z prípravného konania však zotrval na tejto a súhlasil s tým, že si kúpil od W. I. jeden sáčok marihuany v marci 2011. Svedok G. M. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že kúpil od W. I. jednu dávku drogy, teda jeden gram, dal mu za to 10,- Eur a ju potom aj vyfajčil. Po prečítaní svojej predošlej výpovede z prípravného konania však trval na tam uvedenom, že od obžalovaného kúpil začiatkom roka 2011 marihuanu dvakrát, pričom za každú dávku zaplatil po 10,- Eur.

Na základe dôkazov vykonaných v prípravnom konaní, správne rozhodli orgány činné v prípravnom konaní o tom, že vznesli obvinenie obžalovanému. Taktiež dôkazy, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní, považuje súd za dôkazy vykonané zákonným spôsobom pri plnom zabezpečení práva obžalovaného na obhajobu a aj v rámci hlavného pojednávania bola zachovaná kontradiktórnosť konania.

Znaky skutkovej podstaty trestného činu obzvlášť závažného zločinu výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona, vyplývajú zo zisteného skutkového stavu bez akýchkoľvek pochybností. Pri trestnom čine podľa § 172 Trestného zákona je čin spáchaný na osobe, ak páchatel' omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písmeno a/ až d/ tohto ustanovenia (napr. dovezol, kúpil, zadovážil, alebo predal) od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku v zmysle § 138 odsek 1 písmeno j/ Trestného zákona.

Dokázaný a skutkový stav je teda taký, že obžalovaný omamné a psychotropné látky dal alebo predal piatim osobám. Trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi je zaradený v I. hlave, 3. diel osobitnej časti Trestného zákona s označením „Trestné činy ohrozujúce život alebo zdravie“. Do tejto skupiny trestných činov patria tie trestné činy, ktorých ohrozenie života alebo zdravia človeka je jediným primárnym objektom. Z hľadiska objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu preto stačí samotné ohrozenie života alebo zdravia. Tým sa prirodzene myslí zdravie a život osoby (osôb). Úmyslom zákonodarcu zavedením uvedeného kvalifikačného znaku skutkovej podstaty trestného činu je potrestanie páchatel'ov, ktorí distribuujú omamné či psychotropné látky viacerým osobám, čím je ohrozený život a zdravie týchto osôb. Vzhľadom na uvedené, v prejednávanej veci skutok uvedený v bode 3/ rozsudku, spáchaní činu na viacerých osobách, jednoznačne zodpovedá. Na základe popísaných skutkových okolností prípadu mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný svojím úmyselným konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s použitím § 138 písmeno j/ Trestného zákona, keď od presne nezisteného dňa koncom mesiaca február 2011 do 11.3.2011 bez oprávnenia si postupne od W. T., nar. XX.XX.XXXX, v prevádzke rýchleho občerstvenia Fast Food K. v L. na ul. N.. K. XXX/XX zadovážil najmenej 7 gramov rastlinnej sušiny, vysušený vrcholok konope (Cannabis) s obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) 10,2% účinnej látky rastliny konope, z ktorej by bolo možné vyrobiť najmenej 2 obvykle jednorazové dávky drogy, ktorá je omamnou látkou v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny omamných látok, a túto neoprávnené do 11.3.2011 držal za účelom vlastnej potreby a za účelom jej ďalšej distribúcie, z ktorej časť skonzumoval, časť predal, poskytol ako aj ponúkal v prevádzke rýchleho občerstvenia Fast Food K. v L. na ul. N.. K. XXX/XX a inde v L. najmenej týmto osobám a to R. L., nar. XX.X.XXXX, L. R.O., nar. X.X.XXXX, G. M., nar. X.X.XXXX, N. I., nar. X.X.XXXX, C. B., nar. XX.X.XXXX, v presne nezistených množstvách, páchal tento čin závažnejším spôsobom konania, t.j. na viacerých osobách (najmenej tri osoby v zmysle legálnej definície uvedenej v § 127 ods. 12 Trestného poriadku).

Skutok v bode 3/ rozsudku je preukázaný a vzhľadom na použiteľné dôkazy bolo riadne preukázané, že obžalovaný si zadovážil omamnú látku v zmysle ustanovenia § 172 Trestného zákona a v spojení s ustanovením § 135 Trestného zákona bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil trestného činu na viacerých osobách. V danej veci boli vypočúť aj svedkovia, ktorí svojou výpoveďou potvrdzovali nevinu obžalovaného. Svedkyňa R. L. a svedkyňa L. R. uviedli, že od obžalovaného si žiadne drogy nekupovali, obe svedkyne vypovedali, že v roku 2011 drogu užívali. Svedkyňa R. L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola donútená policajtní k výpovedi v tom zmysle, že kúpila od W. I. 2 gramy drogy, už nevie za koľko. Rovnako tak uviedla, že k podpisu zápisnice bola donútená pri výsluchu prítomnou prokurátorkou s tým, že ak to nepodpíše, bude sa s ňou súdiť a aj tak to nevyhrá. Vzápätí dodala, že prokurátorka pri jej výsluchu nebola prítomná.

Rovnako tak svedkyňa L. R. na hlavnom pojednávaní nezotrvala na výpovedi z prípravného konania, kde uviedla, že dňa 10.3.2011 kúpila od obžalovaného W. I. jeden gram marihuany za 10,- eur. Tam uvedené veci nie sú pravda, k tejto výpovedi donútená vyšetrovateľom. Zotrvala teda na tom, že jej W. I. nič nepredal. S obžalovaným občas vyfajčili cigaretu, tú mala od iných ľudí, obžalovaný jej marihuanu nikdy neponúkal.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedka vyšetrovateľa prítomného pri výsluchu oboch svedkýň C.. O. Ž., ktorý si na detaily a okolnosti výsluchu R. L. nespomínal, čo je vzhľadom na odstup času takmer 9 rokov pochopiteľné, ktorý vylúčil akýkoľvek nátlak z jeho strany na svedkyňu. Svedok uviedol, že na výsluch tejto svedkyne si nespomína. Po prečítaní jej výpovede sa vyjadril, že žiaden psychický nátlak na ňu nevyvíjal, nekázal jej, ako má vypovedať, nikto iný pri jej výsluchu na ňu nepôsobil.

Vzhľadom k vyššie uvedenému súd výpovede týchto svedkýň vyhodnotil ako účelové v snahe pomôcť obžalovanému zbaviť sa trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok a navyše po ich odôvodnení zmeny výpovedí aj ako nelogické. Súdom považuje výpovede oboch svedkýň z prípravného konania v krátkom časovom období od spáchania skutku a vznosenia obvinenia, za zákonne, svedkyne boli riadne poučené v zmysle ustanovení Trestného poriadku, mali možnosť ku

skutku spontánne vypovedať, bola im rovnako tak daná možnosť sa po vlastnej výpovedi s obsahom zápisnice oboznámiť, navrhnúť úpravy, prípadne jej doplnenie, k čomu ale nedošlo, a následne ju obe podpísali vlastnoručným podpisom.

Svedok W. T. nebol priamym svedkom toho, ako obžalovaný marihuanu ďalej predával. Na hlavnom pojednávaní zotrval na výpovedi z prípravného konania, čím potvrdil aj výpoveď obžalovaného, že koncom januára 2011 začal u neho obžalovaný v prevádzke pracovať, ktorému raz až dvakrát do mesiaca dával 1 vrečko marihuany, v ktorom bol 1 gram, a mal to pre vlastnú potrebu. Nepredával mu ju, ale poskytoval na jeho žiadosť, namiesto zárobku. Nemá vedomosť o tom, že by W. I. takto poskytovanú marihuanu ďalej predával, ak by z nej chýbalo, asi by na to neprišiel.

Svedok L. N. na hlavnom pojednávaní aj v prípravnom konaní využil svoje právo a vypovedať odmietol. Vypovedať odmietol aj svedok C. M..

Súd ďalej vychádzal zo záverov znaleckého posudku z odvetvia kriminalistická toxikológia, Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Košiciach, z ktorého je zrejmé, že predmety zaistené pri prehliadke obsahovali stopy THC - účinnej látky rastliny konope. Predmet č. 16-krabička od cigariet zn. Marlboro s obsahom:

- 5 ks cigariet, v ktorých nebola zistená prítomnosť omamných a psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z.

- PE sáčku s neznámou zelenou rastlinnou sušinou, kde znaleckým skúmaním bolo zistené, že sa jedná o vysušený vrcholok rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 0,48g. Chromatografickým skúmaním bol stanovený priemerný 10,2% obsah THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope. Z predloženého množstva 0,48g s priemerným 10,2% obsahom THC, by bolo možné pripraviť od 2 do 5 obvykle jednorazových dávok drogy.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný. Vykonaným dokazovaním, výsluchom obžalovaného a svedkov súd spoľahlivo zistil, že obžalovaný W. I. si bez oprávnenia, i keď s vedomím W. T. v prevádzke K. v L. zadovážil najmenej 7 gramov rastlinnej sušiny, vysušený vrcholok konope s obsahom THC 10,2% účinnej látky, z ktorej by bolo možné vyrobiť najmenej 2 obvykle jednorazové dávky drogy. Drogu neoprávnene po akúkoľvek dobu prechovával, držal, čo zahŕňa všetky spôsoby nakladania s drogou. To, že obžalovaný predával a ponúkal túto látku iným, mal súd preukázané jednak výpoveďou svedkov z prípravného konania ako aj hlavného pojednávania, ako aj jeho vlastnou výpoveďou z prípravného konania, kde opísal od akého obdobia, akým spôsobom a od koho si marihuanu zadovážoval a opísal a vymenoval osoby, ktorým marihuanu predával. Zároveň svojou výpoveďou potvrdil, že pri prehliadke dňa 11.3.2011 v prevádzke K. v L., kde v tom čase pracoval, bola polícia zaistená jemu patriaca krabička cigariet zn. Marlboro s obsahom cigariet a sáčku, ktorý dva dni predtým dostal od W. T., od ktorého pýtal marihuanu pre vlastnú potrebu.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní súd upravil skutkovú vetu v bode 3/ rozsudku tak, že vypustil osobu menom L. N., ktorej mal poskytnúť a ponúknuť v prevádzke Fastfoodu omamné látky. Sú v rozsudku vykonal zmenu v skutkovej vete tak, aby zodpovedala dokazovaniu na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný W. I. z miesta bydliska nebol bližšie hodnotený. Súdne trestaný bol naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov ktorý vykonal. V roku 2015 bol odsúdený v Českej republike pre krádež na podmienečný trest odňatia slobody. Z pracovného posudku vyplýva, že má dostatočné odborné znalosti, svoje služobné úlohy si plní. Zo správy z o špeciálno-pedagogického vyšetrenia zo dňa 26.10.2005 je zrejmé, že obžalovaný trpí dyslexiou zrakovo-priestorového typu II., susp. dysortografiou, dyskalkuláciou a zníženou úrovňou sluchového rozlišovania.

Podľa § 172 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, kto neoprávnene vyrobí, dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť, kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo prechováva po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, a ak páchatel' spácha čin závažnejším spôsobom konania potrestá sa odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného súd prihliadol na zásady uvedené v § 34 Trestného zákona, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery, možnosť nápravy páchatela a tiež na účel trestu. Súd sa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zaoberal existenciou poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestu za spáchaný trestný čin. Trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatela. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchateľ zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. Súd postupoval pri ukladaní trestov obžalovaným v súlade so zákonom, vychádzajúc zo zásady humanity a za dodržania princípu úmernosti represie, tak, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona pri určovaní druhu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. U obžalovaného súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť pričinenie sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradenie spôsobenej škody (§ 36 písmeno k/ Trestného zákona) a ako priťažujúca okolnosť odsúdenie za trestný čin (§ 37 písmeno m/ Trestného zákona). Pri obzvlášť závažnom zločine výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody v trvaní od 10 rokov až 15 rokov. Vychádzajúc z ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, ak súd ukladá trest odňatia slobody za dva alebo viac trestných činov, z ktorých aspoň jednej je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Trestná sadzba odňatia slobody pri obzvlášť závažnom zločine podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona sa podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona zvyšuje na sadzbu odňatia slobody tak, že súd po úprave trestnej sadzby ukladal trest v rámci dolnej hranice 10 rokov a hornej hranice 20 rokov. S ohľadom na pomery páchatela a navyše na okolnosti prípadu mal súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom by bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Z ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona vyplýva, že páchatelovi možno uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom vtedy, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Podľa § 39 ods. 3 písm. c) Tr. zákona pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako päť rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň desať rokov.

Keďže podľa zákona ide o mimoriadne zníženie trestu, pre takýto postup musia byť zistené také okolnosti prípadu alebo pomery na strane páchatela, ktoré sú mimoriadne, niečím výnimočné a nevyskytujú sa v iných obdobných prípadoch, a zároveň vzhľadom na ktoré by použitie trestnej sadzby odňatia slobody ustanovenej Trestným zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania.

Pod pojmom okolnosti prípadu sa rozumejú predovšetkým také skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť povahu, charakter a iné objektívne okolnosti spáchaného trestného činu. Tieto musia byť také intenzívne a také závažné, aby ich bolo možné posúdiť ako výnimočné okolnosti prípadu.

Pod mimoriadne pomery páchatela zase treba zaradiť tie okolnosti, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchanému trestnému činu a môže ísť napríklad o rodinné pomery alebo o zdravotný stav

obžalovaného. Aj tieto však musia vykazovať známky mimoriadnosti, výnimočnosti a neobvyklosti v iných podobných prípadoch.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať predovšetkým na dĺžku trestného konania. Skutok v bode 1/ a 2/ rozsudku bol dokonaný dňa 17.03.2010, skutok v bode 3/ rozsudku bol dokonaný dňa 11.03.2011, obžaloby podané na tunajší súd dňa 13.10.2010 a 28.12.2011, prvý odsudzujúci rozsudok vyhlásený dňa 22.12.2016.

Súd v ďalšom poukazuje aj na tú skutočnosť, že došlo viackrát k zmene v zložení senátu, po podaní obžaloby vec napadla do senátu JUDr. Richarda Bureša. V súlade s Dodatkom č. 2 k Rozvrhu práce tunajšieho súdu na rok 2013 bola trestná vec obžalovaného prerozdelená a dňa 2.5.2013 pridelená do senátu JUDr. Bohuslava Majernička. V zmysle Rozvrhu práce tunajšieho súdu na rok 2015 bola predmetná trestná vec opätovne pridelená dňa 6.7.2015 do senátu JUDr. Richarda Bureša. Opatrením predsedníčky súdu zo dňa 1.12.2016 bola trestná vec obžalovaného z dôvodov tam uvedených prerozdelená a náhodným výberom dňa 18.01.2017 pridelená do senátu JUDr. Lucie Bašistovej. Súd poukazuje aj na rodinnú situáciu obžalovaného, kedy ho spolu s bratom, vychovávali starí rodičia, po tom, čo ich matka opustila, čo určitým spôsobom mohlo mať vplyv na jeho ďalší vývoj a výchovu, počas štúdia na SOŠ už navštevoval psychológa a psychiatra. Po úspešnom zakončení škôl sa snažil zamestnať. Obžalovaný v súčasnej dobe žije s družkou v spoločnej domácnosti, chce viesť usporiadaný život, poučil sa z minulosti. Je zamestnaný s kladným pracovným posudkom. Okrem vyššie uvedeného je podľa názoru súdu potrebné prihliadať aj na skutočnosť, že dĺžka trestného konania v tejto veci sa nebezpečne približuje k hranici desiatich rokov, čo je z pohľadu Európskeho súdu pre ľudské práva, ale aj Ústavného súdu Slovenskej republiky s ohľadom na dĺžku konania neakceptovateľné. Obžalovaný prieskumy v konaní žiadnym spôsobom pritom nezapríčinil. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti mal súd za to, že sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu v súlade s ustanovením § 39 odsek 1 Trestného zákona. V takto upravenej trestnej sadzbe súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená a to aj v prípadoch, ak súd ukladal trest za obzvlášť závažný zločin, no jeho výmera neprevýšila 15 rokov tak, ako je to aj v prípade u oboch obžalovaných.

Pri rozhodovaní o zaradení páchatel'a do ústavu na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa stráženia, než do ktorého by mal byť páchatel' podľa už uvedených kritérií zaradený, súd musí brať zreteľ na závažnosť trestného činu, ako aj mieru narušenia páchatel'a, na základe toho posúdenia musí mať za to, že náprava páchatel'a bude aj v tomto ústave zaručená.

Pri zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu súd postupoval v zmysle ustanovenia podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona, keď súd má za to, že takto uložený trest je na nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti postačujúci.

Vzhľadom na obligatórnu povinnosť podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona v prípade, ak súd uzná vinným obžalovaného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu a uloží mu nepodmienečný trest odňatia slobody, súd uložil ochranný dohľad nad správaním obžalovaného na 1 rok po jeho prepustení z výkonu trestu.

v bode 1 rozsudku

prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019 formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona

v bode 2 rozsudku

zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona,

v bode 3 rozsudku

obzvlášť závažný zločin výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.